



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ  
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

---

**РЕШЕНИЕ № 4**

София, 24 септември 2002 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Христо Данов

Членове: Георги Марков

Димитър Гочев

Тодор Тодоров

Неделчо Беронов

Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Людмил Нейков

Румен Янков

Живан Белчев

Пенка Томчева

при участието на секретар-протоколита Енита Еникова разгледа в закрито заседание на 24 септември 2002 г. конституционно дело № 14/2002 г., докладвано от съдията Георги Марков.

Делото е образувано на 12 юни 2002 г. по искане на 48 народни представители от XXXIX Народно събрание за установяване на противоконституционността на § 28 от Закона за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗИДЗОВСРБ/ - ДВ, бр.40/2002 г.

Искателите поддържат, че посочената по-горе разпоредба противоречи на чл.4, ал.1, чл.6, ал.2, чл.9, чл.88, ал.1 и чл.105, ал.2 от Конституцията.

С определение от 27 юни 2002 г. искането е допуснато за разглеждане по същество. Със същото определение като заинтересувани страни по делото са конституирани Народното събрание, президентът на Република България, Министерският съвет и министърът на отбраната.

В изпълнение на предоставената им възможност писмени становища по искането са изпратили Народното събрание, Министерският съвет и министърът на отбраната, които пледират за отхвърляне на искането. Искателите са изпратили допълнителни съображения в подкрепа на тезата си.

Конституционният съд, след преценка на доводите, изтъкнати в искането и становищата на заинтересуваните страни, и представените по делото доказателства приема следното:

Според разпоредбата на § 28 ЗИДЗОВСРБ пределната възраст за кадрова военна служба се изменя както следва: за офицерите със звание “полковник”, “капитан I ранг” – от 56 години на 53 години; за офицерите със звание “бригаден генерал”, “бригаден адмирал” – от 57 на 54 години; за офицерите със звание “генерал-майор”, “контраадмирал” – от 58 на 55 години; за офицери със звание “генерал-лейтенант”, “вицеадмирал” – от 59 на 56 години и за офицери със звание “генерал”, “адмирал” – от 60 на 57 години.

Със същата норма пределната възраст на офицерите с военно звание “полковник” и по-високо, които са хабилитирани лица и заемат длъжност, изискваща хабилитация, както и за лица с научна степен “доктор на науките” става от 57 на 54 години.

Атакуваната разпоредба не противоречи на Конституцията.

Законът за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България е приет на две гласувания извършени в отделни заседания, което е в пълно съответствие с изискванията на чл.88, ал. 1, изр. първо от Конституцията.

Евентуално нарушаване на процедурни правила, непредвидени в Конституцията, а в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание не водят до нарушаване на основния закон – Решение № 1/1999 г. по к.д. № 34/98 г.; Решение № 4/1995 г. по к.д. № 2/95г.; Решение № 5/1998 г. по к.д. № 2/98 г. на Конституционния съд.

Конституцията не изисква пълна идентичност на законодателните текстове, приети на първо и второ четене. Основният закон не ограничава възможността на законодателя на базата на направените разисквания и представените предложения при първото четене от народните представители да коригира и допълва законопроектите при второто четене. Особено, когато тези предложения не противоречат на принципите на приетия при първото гласуване законопроект, какъвто е случаят с § 28 ЗИДЗОВСРБ.

Неоснователно е и претендираното от искателите нарушение на чл. 105, ал.2 от Конституцията, поради неучастие в законодателния процес на правителството и на други държавни органи, имащи отношение към въоръжените сили на Република България. Това е така, защото България е Република с парламентарно управление и съгласно Конституцията – чл.1, ал.1, чл.62 и чл.84, т.1, именно Народното събрание осъществява суверенно и самостоятелно законодателната власт, като приема, изменя, допълва и отменя законите.

Липсва и поддържаното в искането нарушение на чл.6, ал.2 от Конституцията. Следва да се има предвид, че ограничаване правата на определени социални групи граждани е допустимо според Конституцията, когато тези ограничения са обществено необходими и става дума за ефективността на българската армия и ефективността на националната ни сигурност- Решение № 14/1992 г. по к.д. № 14/1992 г.. В този смисъл е и Решение № 18/1997 г. по к.д. № 12/1997 г. , с което съдът е приел, че “Правото на едно лице да заема определена длъжност не е абсолютно по своя характер. То подлежи на различни ограничения

от обективен и субективен характер. Такива ограничения могат да произтичат от различни конституционни ценности и принципи,...". В случая това е разпоредбата на чл.9 от Конституцията, според която въоръжените сили трябва оптимално да гарантират суверенитета, сигурността и независимостта на страната и защитават нейната териториална цялост.

Ето защо намаляването на пределната възраст за кадровата военна служба не може да се приеме като ограничаване на права по смисъла на чл.6, ал.2 от основния закон, тъй като именно спецификата на упражняваната дейност е наложила това законодателно решение, което е в рамките на законодателната целесъобразност. В тази връзка е без значение общата тенденция към увеличаване на възрастта за пенсиониране в нашето законодателство.

С оглед на изложеното и на основание чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията, Конституционният съд

### **Р Е Ш И :**

Отхвърля искането на 48 народни представители от XXXIX Народно събрание за установяване на противоконституционността на § 28 от Закона за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ДВ, бр.40/2002 г./

Председател:

Христо Данов